

ført en almindelig Bestemmelse, som indrømmer Politidirektøren i Kjøbenhavn Bemyndigelse til at udstede almindelige Befalinger om Ting, som vedrøre Politiet i det Hele, uden at der er sondret mellem de forskjellige Arter af Politivirkomhed. Der siges kun i Lovforslagets § 8, „at for at forebygge Forstyrrelse af den offentlige Orden og Sikkerhed, eller for at sikre de gjældende Politiloves Efterlevelse, kan han — Politidirektøren — gennem offentlige Bekjendtgjørelser give Paalæg eller udstede Paabud“, og dernæst er der fastsat Straffe for Overtrædelse af disse Paalæg eller Forbud. Udvalget har derimod meent, at det ikke var rigtig at opfatte Sagen saaledes, men at der burde foretages en bestemtere Søndring mellem de forskjellige Grene af Politiets Virksomhed, og denne Anstuelse har Udvalget udtrykt i Endringsforslaget under Nr. 18. Det ærede Thing vil see, at det gaaer ud paa Indskydelsen af en heel ny Paragraf, som fastsætter de Regler, der skulle følges ved Udstedelsen af en Politivedtægt, hvori der skal samles alle de vedvarende Regler, der angaae den daglige Orden og Tilsynet med samme i Kjøbenhavn. Denne Vedtægt — som for Ordrenes Vedkommende vil blive et Sidestykke til den Vedtægt, som angaaende Sundhedsvæsenet bestaaer i Kjøbenhavn og i forskjellige andre Kommuner — skal fastsættes efter Forhandlinger mellem Justitsministeriet og Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse. Imidlertid er man der stødt paa en Vanskelighed, idet en Mængde Bestemmelser angaaende den offentlige Orden i Kjøbenhavn ere nedlagte i saadanne gamle Befalinger, som tildeels have Karakter af Love, og man har været noget i Tvivl om, hvorledes man skulde forholde sig med Ophævelsen af disse ældre Lovbestemmelser, som deels fremtræde i Form af virkelige Anordninger og Forordninger, deels i Form af Kgl. Reskripter og Resolutioner. Den første Tanke hos Udvalget var da, at førend Vedtægten blev udstedt, skulde det forbeholdes den lovgivende Magt at fatte Beslutning derom, saa at Vedtægten her i Kjøbenhavn ikke kunde træde i Kraft, førend der her var vedtagen en Lov, som sagde, at de forskjellige ældre Anordninger, Forordninger, Plakater osv. skulde være ophævede fra den Tid, da den omtalte Ved-

tægt traadte i Kraft. Imidlertid har man troet at have fundet en Udvei, hvorved Rigsdagen ikke vil blive bebyrdet med Ophævelsen af de ældre Love — at dette Ord „bebyrde“ ikke er uberettiget, vil den ærede Forsamling let see ved at kaste et Blik paa, hvad der i Betænkningen er anført om de forskjellige Forhold, som skulle optages i Politivedtægten. Den Udvei, man troer at have fundet, er den, at den lovgivende Magt giver sin Bemyndigelse til, naar Vedtægten er affattet efter Forhandling med Justitsministeriet og Kommunalbestyrelsen, at da en kongelig Anordning kan ophæve de ældre Love, som vedrøre de paagjældende Forhold, og beslutte, at Politivedtægten træder i Kraft. Det er altsaa den Tanke, der er udtalt i det første Afsnit af den nye § 8, at det bliver ved kongelig Anordning at bestemme, naar denne Vedtægt træder i Kraft, samt hvilke af de hidtil gjældende Love og Anordninger om Ordens- og Reenlighedspolitiet i Kjøbenhavn der derved ophæves. Det, som man har søgt at faae ind under den bestaaende Politivedtægt, er de Bestemmelser, som skulle have vedvarende Gyldighed med Hensyn til Ordens- og Reenlighedspolitiet. De midlertidige Foranstaltninger, som der kunde være Anledning til at træffe, enten fordi Vedtægten havde efterladt noget at ønske, eller fordi Forholdene kunde forandre sig, saa det bliver nødvendigt at tage en ny Bestemmelse, har man derimod meent ikke burde stilles under Politidirektøren alene, men under Politidirektøren og Magistraten i Forening. Idet vi gaae ud fra, at Ordens- og Reenlighedspolitiet er af alle Grene den, i hvilken Kommunen er stærkest interesseret, finde vi det billigt, at dens Organer kunne gjøre deres Indflydelse gjældende derpaa. Der kunde jo imidlertid tænkes Forhold, hvorunder midlertidige Foranstaltninger vare saa paatrængende nødvendige, at man ikke kunde oppebie Forhandlinger med Magistraten, og vi have da anseet det for nødvendigt, at Politidirektøren i saa Tilfælde paa egen Haand maa kunne udstede sin Bekjendtgjørelse derom; naar der til Exempel afholdes en eller anden Festslighed, og det ansees for hensigtsmæssigt at affærre visse Gader, saa kan det være forbundet med Vanskelighed